

tilstrækkeligt diskret med de Dokumenter, hvis offentlige Fremkomst efter hans Mening indeholdt stor Fare . . . (*Toar Berendsen*: Hvem har beskyldt Forsvarsministeren for at være Skyld i det?). Jeg har blandt andre sagt til den højtærede Forsvarsminister, at det forekom mig meget mærkeligt, at han, naar han ser saaledes paa disse Dokumenter, fremlægger dem for, hvad jeg vil kalde den udvidede Militærkommission, i hvilken der var en Mængde Mænd, hvis Antal uimodsagt er opgjort til 40, til Stede. Jeg finder det meget lidt diskret at omgaas paa den Maade med den Slags Dokumenter. Men den højtærede Forsvarsminister er jo ikke ene om, hvad der er fejlet her med Hensyn til Brud paa Hemmeligholdelse. Det Medlem eller de Medlemmer eller den tilstedeværende, der efter at have faaet Kundskab om disse Forhold har bragt dem videre, har i Virkeligheden gjort sig skyldig i en Handling, som Forsvarsministeren selv karakteriserer ved at sige, at Hemmeligheden er kommet frem paa utidig, beklagelig og forkastelig Maade. Dette er en moralsk Fordømmelsesdom fra den højtærede Forsvarsministers Side over den Mand, som har bragt denne Hemmelighed videre til Bladene. Det er en moralsk Fordømmelsesdom over denne ubekendte Hr. X.

Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, og jeg ønsker, det skal staa i Rigsdagstidenden, at ogsaa Straffeloven har forudset Tilfælde af denne Slags. Der staar i Straffelovens § 80, som jeg ønsker citeret her: „Hvis nogen, som ifølge sin offentlige Stilling har Adgang til at kende Statens hemmelige Underhandlinger, Raadslagninger eller Beslutninger i Sager, hvorpaa Statens Sikkerhed eller Rettigheder i Forhold til fremmede Magter beror, aabenbarer samme eller bekendtgør eller meddeler uvedkommende de Dokumenter, som han burde holde hemmelige eller bevare, bliver Straf arbejdet eller under formildende Omstændigheder Statsfængsel, dog ikke under 3 Aar, at anvende.“ Denne Bestemmelse rammer ogsaa Rigsdagsmænd, selv om der ikke er truffet nogen udtrykkelig Bestemmelse derom i den Lov, hvorved Kommissionen blev nedsat. Og nu siges der i 2det Stykke af samme Paragraf: „Faar nogen anden Person Kundskab om saadanne Underhandlinger, Raadslagninger eller Beslutninger, eller kommer han i Besiddelse af deslige Dokumenter og aabenbarer dem, uagtet han ikke kunde være uvidende om, at de burde holdes hemmelige, anses han

med Statsfængsel eller under skærpene Omstændigheder med Straf arbejdet indtil 8 Aar.“ Altsaa denne Bestemmelse vil ogsaa ramme Journalister og enhver anden Mand, som faar Kundskab om den Slags Ting, her er Tale om, som han ikke kunde være uvidende om burde holdes hemmelige. Desuden har man en Bestemmelse om Embedsmænd i § 139, som ganske kort siger: „Den Embedsmand, der aabenbarer, hvad der hans Embede vedkommende bør holdes hemmeligt, straffes, forsaavidt Gerningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, med Bøder, simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse.“

Nu spørger jeg: Hvor kan man paa Grundlag af det, der foreligger her, paa dette Tidspunkt sige, at der foreligger ikke noget Grundlag for en kriminel Undersøgelse? Det forekommer mig meget ejendommeligt. Man kan dog ikke paa Forhaand vide, hvilken Stilling denne Hr. X har indtaget, hvilke hans Hensigter har været, eller hvor uforsvarligt han har baaret sig ad. Derfor forekommer det mig meget mærkeligt, at naar der kommer et enstemmigt Ønske fra Militærkommissionen om at faa en Undersøgelse, og denne enstemmige Anmodning gaar til Justitsministeren og af ham sendes videre til Politidirektøren, saa ender det hele med en Skrivelse om, at der ikke findes Grundlag for en kriminel Undersøgelse. Jeg vil gerne spørge Justitsministeren, paa hvilke Omstændigheder grunder man, at der her ikke er Grundlag for en kriminel Undersøgelse? Er det, fordi de Oplysninger, der er givne, er utilstrækkelige, eller mener man, at den Slags Ting, her er Tale om, overhovedet ikke kan straffes efter Straffeloven, eller hvad mener man? Og en Ting til vil jeg spørge den højtærede Justitsminister om: Er denne Afgørelse truffet uden nogen som helst Paavirkning, direkte eller indirekte, fra Justitsministeriet? Har den højtærede Justitsminister, før denne Afgørelse blev truffet om, at der ikke skulde indledes kriminel Undersøgelse, direkte eller indirekte paa nogen Maade givet til Kende, privat eller offentligt, overfor Politidirektøren eller andre, at efter hans Mening var der ikke tilstrækkeligt Grundlag for en Undersøgelse? Jeg vil gerne vide, hvem der staar inde for denne Afgørelse, om Justitsministeren har Spor af Lod eller Del i den. Jeg tør maaske tilføje, at Justitsministeren ogsaa efter den nye Retsplejelov er den øverste Aktionsmyndighed her i Landet, som vil kunne desavouere en